

[Knud Bro.]

kom i 1961, viser jo tydeligt, at man måtte give op over for dette problem, og jeg føler mig også overbevist om med den interesse, vi ved socialdemokratiet har for dette punkt, og med den vilje, man ville have til at løse spørgsmålet om den automatiske regulering, at man for længst ville have fremsat forslag, hvis man blot havde haft skygge af mulighed for sagligt set at komme frem med noget, som ville være holdbart. Men det har man altså ikke. Nu kan vi så håbe på, at socialministeren har ret i, at kildeskatten vil skabe en mulighed, som vi ikke har i øjeblikket, fordi vi ikke har en lønstatistik, der er tilstrækkelig effektiv, og som kan udarbejdes hurtigt nok til, at vi kan bruge den.

Med hensyn til punkt 3 i forslaget under I, forenkling af fradragsreglerne, vil jeg gerne sige, at vi er enige i dette; vi er ganske enige i, at der må lempelser til, og vi er også enige i, at forenkling er påkrævet. Jeg skal særlig fremhæve, at lempelser for arbejdsindtægt for pensionisternes ægtefælle ligger os på sinde. Men jeg kan ikke lade være med at sige, at nedslaget har jo været hårdest, for så vidt angår pensions-tillægget, og det er ikke nogen hemmelighed, at mit parti aldrig har haft nogen stor kærlighed dertil. Men jeg håber, at ministerens forslag, som ministeren bebudede, her vil kunne skabe en lempelse; og jeg håber også, at det vil kunne skabe en forenkling, thi begge dele er påkrævet.

Med hensyn til førtidspensioneringen vil jeg gerne sige, at den lov, som vi nu arbejder med, fra det tresindstyvende år giver mulighed for, dersom kommunalbestyrelsen med samtykke af det centrale udvalg med direktøren for sygekassevæsenet som formand giver tilslutning til det, at førtidspensionere de mennesker, som vi i et moderne samfund, der så hurtigt ændres, har et ansvar for, som er større end før. Mange mennesker i dette land kastes ud i svære problemer, fordi strukturændringer nødvendiggør, at de holder op med det, de hidtil har beskæftiget sig med.

Vi har alle set de menneskelige problemer, somme tider tragedier, der kan opstå i landbofamilier, hvor man må opgive bedriften. Det gælder den lille købmand ud over landet, som måske ikke kan klare sig i

kraft af en udvikling, som fører store supermarkeder o. lign. ind i hans område og kvæler hans eksistensmulighed, og det drejer sig om mange mennesker i industrien, som bliver udsat for en rationalisering osv. Det er overordentlig væsentligt for os at sikre, at disse mennesker får en tilværelse, som ikke skal være præget af dybe økonomiske bekymringer i de sidste år, inden de kan få pensionen. Så også jeg vil gerne sige, at jeg betragter det som noget meget centralt, at samfundet betaler det, det koster at ændre sig så kraftigt ud fra en rationaliseringsbetragtning eller ud fra en effektiviseringsbetragtning. Det menneskelige hensyn har vi ikke råd til at sætte over styr.

Men jeg vil også gerne gøre opmærksom på, at de tal, vi har liggende foran os, som viser, at i de 3 første kvartaler af 1967 blev der afgjort 3.400 sager og i de 3 første kvartaler af 1968 4.600 sager; og at der for disse to perioder kun var tale om 100 afslag for hver periode, de tal tyder jo ikke på, at vi ikke har et instrument, som kan anvendes ud fra de betragtninger, som jeg gjorde gældende. Men samtidig vil jeg også gerne tilføje, at man kunne jo frygte, naturligvis, at der var mennesker, der blev standset, inden de kom så langt, at der kunne foreligge et afslag. Vi kan jo se på i udvalget, om der er tale om, at nogen ude i kommunerne standses; om der ligger et problem her, selv om jeg gerne vil understrege, at tallene jo ikke tyder på, at der er noget væsentligt eller noget meget stort problem. Men vi er enige i princippet.

Så skal jeg i øvrigt tilføje — det gælder også hr. Chr. Madsens forslag, som jeg hermed har sagt det om, jeg vil sige — at en sænkning af pensionsalderen er ikke hensigten med et rigtigt princip om, at man skal kunne gennemføre førtidspensionering, hvor det på grund af sociale omstændigheder, samfundsstrukturændringer o. lign. kan gøres nødvendigt med en undtagelsesbestemmelse.

Til anden del af forslaget, det, der handler om tillægspension, vil jeg gerne først knytte nogle bemærkninger til punkterne 1-7, som jeg i mit manuskript har skrevet „nu“ ud for.

Det er jo, om jeg så må sige, rart at se, at socialdemokratiet er kommet ned på jorden.